

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**03 martie 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

**Greco Igor XXX**, născut la XXX, domiciliat în XXX.

*Termenul examinării cauzei:*

*Instanța de fond de la 11.04.2017 până la 13.05.2019;*

*Instanța de apel de la 31.05.2019 până la 10.09.2019;*

*Instanța de recurs de la 01.11.2019 până la 03.03.2020.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13 mai 2019, inculpatul Greco Igor, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, a fost recunoscut vinovat de comiterea acestei infracțiuni, iar în temeiul prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a fost încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Greco Igor, în folosul statului, cheltuieli judiciare în sumă de 1 259,88 lei, s-a respins, ca neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de Biroul Vamal Centru și Ministerul Finanțelor împotriva lui Greco Igor privind încasarea prejudiciului material în sumă de 10 092,96 lei, s-a respins, ca neîntemeiată.

**2.** Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Greco Igor activând în funcția de inspector superior al Postului Vamal Sculeni, al Biroului Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXX al Directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. g) al Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la 27.02.2017 în adresa Autorității Naționale de Integritate a R. Moldova, declarația de avere și interese personale pentru anul 2016, care, în

conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și intereselor personale, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 23 al Legii nominalizate, în care intenționat nu a inclus la capitolul IV „Bunuri mobile în țară și/sau străinătate”, subcapitolul A „autoturisme, camioane, remorci, vehicule motorizate, mașini agricole, mijloace de transport naval/aerian, alte mijloace de transport supuse înmatriculării”, la rubrica „valoarea bunului conform documentului care îi certifică proveniența”, a inclus date false cu privire la valoarea autoturismului de model Skoda Octavia, anul fabricației 2005 numărul de înmatriculare XXX, în sumă de 3 000 euro, însă conform contractului de vânzare-cumpărare nr. XXX din 12.02.2016, prețul automobilului este indicat ca fiind de 10 000 lei; la capitolul II „Venitul obținut de subiectul declarării, de membrii familiei lui de concubinul/concubina lui, atât în țară cât și în străinătate, pe parcursul anului 2016”, subcapitolul 5 „venituri obținute din donații și moșteniri” - nu a indicat suma de 3 200 euro eliberați de Grecu Igor, conform recipisei din 10.01.2016.

2.1. De către organul de urmărire penală, se mai învinuiește Grecu Igor, în aceea că, activând în funcția de inspector al Postului vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXX din 21.07.2014 al Directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la 26.02.2015 în adresa Comisiei Naționale de Integritate a R. Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nominalizate, în care intenționat nu a declarat la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” - terenul amplasat în XXX, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” - apartamentul amplasat în XXX, unde soția sa Grecu Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003.

Tot el, Grecu Igor, se învinuiește de organul de urmărire penală în aceea că, activând în funcția de inspector superior al Postului Vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. XXX din 20.01.2016 al Directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la 01.02.2016 în adresa Comisiei Naționale de Integritate a R. Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin

contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nominalizate, în care intenționat nu a declarat la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” - terenul amplasat în XXX, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” - apartamentul amplasat în XXX, unde soția sa Grecu Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003; la capitolul VI „Datorii”, subcapitolul „Debite, (inclusiv taxe neachitate), ipoteci, garanții emise în beneficiul unor terți, împrumuturi și credite” - împrumutul în sumă de 3 500 euro, primit de la cet. Voscalevschi Ion, conform recipisei la 20.10.2015.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Grecu Igor au fost încadrate potrivit art. 352<sup>1</sup> (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016), falsul în declarații, conform următoarelor semne de calificare: declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Grecu Igor, se mai învinuiește de organul de urmărire penală, în aceea că, el, activând în funcția de inspector superior în Postul vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Ungheni, fiind astfel persoană publică, având obligația în conformitate cu atribuțiile funcționale, de a respecta cadrul legislativ la exercitarea obligațiilor de serviciu, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, contrar competențelor atribuite, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, la 22.09.2016, aflându-se la serviciu în Postul Vamal Sculeni, efectuând controlul vamal asupra mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare XXX, în care se afla cet. Usatîi Elena, care deplasa cu ea bunuri în valoare de 2 641 RON, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a acestor bunuri, fără a asigura perceperea drepturilor de import de la cet. Usatîi Elena în sumă de 5 081,71 lei, fapt prin ce a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.

La 03.12.2016, inspectorul superior Grecu Igor, aflându-se la serviciu în Postul Vamal Sculeni, efectuând controlul vamal asupra mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare XXX, în care se afla cet. Morari Nicolae care deplasa cu el un televizor în valoare de 2 199,90 RON, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a acestui bun, fără a asigura perceperea drepturilor de import de la cet. Morari Nicolae în sumă de 3 467,54 lei, fapt prin ce a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.

Tot, inspectorul superior Grecu Igor, aflându-se la serviciu în Postul Vamal Sculeni la 03.12.2016, efectuând controlul vamal asupra mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare XXX, în care se afla cet. Șișcanu Alexandru care deplasa cu el diverse bunuri în valoare de 1 507 RON, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a acestor bunuri, fără a asigura perceperea drepturilor de import de la cet. Șișcanu Alexandru în sumă de 1 543, 71 lei, fapt prin ce a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.

Potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Grecu Igor au fost încadrate potrivit art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă

aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Grecu Igor să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunilor prevăzute de 352<sup>1</sup> și art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, iar luând în considerație, că după comiterea infracțiunilor prevăzute de 352<sup>1</sup> și art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal au trecut 2 ani, procesul penal de învinuirea a lui Grecu Igor în comiterea infracțiunilor, urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție al tragerii la răspundere penală, și aplicând prevederile normative a Hotărârii, nr. 33 din 07.12.2017, prin care Curtea Constituțională, a decis „Se declara neconstituțional textul „intereselor publice sau" din alin. (1) al art. 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, acuzarea a considerat că acțiunile lui Grecu Igor pe faptul comiterii de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetat, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352<sup>1</sup> alin.(2) Cod penal și nevinovăția pe faptul comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016), din motiv că fapta lui Grecu Igor nu constituie elementele infracțiunii, iar pe art. 328 alin. (1) Cod penal, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate lui, prevăzute de art. 352<sup>1</sup> și art. 328 alin. (1) Cod penal.

Fiind audiat în instanța de fond, inculpatul Grecu Igor, vina nu și-a recunoscut-o, susținând declarațiile date în ședința de judecată a instanței de fond.

Instanța de apel a considerat declarațiile inculpatului Grecu Igor, declarațiile martorilor Șișcanu Alexandru, Usatîi Elena, Morari Nicolae, Cos/inc Vitalie, Poia Mircea, Cebotari-Bantiuc Vera, Voscalevschi Ion și Grecu Irina, corespunzătoare adevărului pe episoadele prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal art. 352<sup>1</sup> Cod penal, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și a celei de apel dânsul a dat declarații consecvente, concludente, care coroborează cu întreaga sistemă de probe care, și demonstrează cu certitudine nevinovăția lui, pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016) și pe art. 328 alin. (1) Cod penal că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii., iar pe parcursul judecării cauzei

n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lui în comiterea infracțiunilor indicate sau ar combate declarațiile inculpatului, ci, dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine că acțiunile lui Grecu Igor nu constituie elementele infracțiunilor prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016) nu s-a confirmat, iar pe art. 328 alin.(1) Cod penal, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a conchis că, nu pot servi ca probe care ar demonstra vinovăția lui Grecu Igor în comiterea infracțiunii imputate lui nici următoarele probe, invocate de apelant, deoarece nici una din ele nu indică direct sau indirect la dânsul că ar fi comis infracțiunea imputată lui, cum ar fi:

- ordonanță de începere a urmăririi penale din 06.03.2017 (f. d. 1);
- proces-verbal de ridicare din 07.03.2017 (f. d. 9-10);
- proces-verbal de percheziție din 13.12.2016 efectuat la postul vamal Sculeni (f. d. 12-15);
- proces-verbal de examinare a documentelor din 15.12.2016 prin care au fost cercetate și examinate o serie de declarații vamale (f. d. 16-23);
- copie din registru de monitorizare a bunurilor persoanelor fizice raportate de vama Romană, unde la nr. 1996 este indicat faptul că, la 03.12.2016 prin vama Sculeni a trecut cet. Morari Nicolae, cu bunuri în valoare care depășește 300 euro (f. d. 24-27);
- răspuns parvenit de la Serviciul Vamal din 26.12.2016 la demersul organului de urmărire penală prin care se remit copiile autentificate ale Registrelor de evidență a documentelor de restituire TVA pentru perioada 01.06.2016-12.12.2016, (f. d. 29);
- proces-verbal de examinare a documentelor din 26.12.2016, în care, conform anexei la nr. 15722 este evidențiat Morari Nicolae, la nr.11208 este menționată Usatii Elena, la nr. 15737 este indicat Șișcanu Alexandru, tip ieșire Bl 175465, nr. documentului de restituire 1535, valoare factură 1507, valoare TVA 251, număr auto BT1811 AM, bunurile transportate-uși de lemn și la nr.15738, tot este Șișcanu Alexandru, număr documentului de restituire 258, valoare factură 1244, valoare TVA 207 cu număr auto 111741BM, bunuri transportate-radiator șemineu. Este făcută acolada care arată că facturile au fost cumulate. Rezultă că este vorba de două facturi, transportate de automobile diferite (f. d. 30-34);
- răspuns al Serviciului Vamal cu referire la faptul că valoarea în vamă se stabilește la momentul traversării mărfurilor prin postul vamal, reieșind din prețul acestora determinat în corespundere cu actele comerciale și modul de prezentare a lor (f. d. 36);
- anexă prin care se certifică faptul că, la 03.12.2016, ora 15.26, cetățeanul Morari Nicolae a intrat în postul vamal având bunuri - TV LED în sumă de 2199,99 ron, valoare TVA 366 ron, număr auto XXX, verificat de inspectorul vamal Grecu Igor; la 03.12.2016, ora 17:16, au fost introduse bunuri uși de lemn în sumă de 1507 ron, în baza facturii pe numele Șișcanu Alexandru, valoare TVA 251 ron, număr auto BT1811AM, inspector vamal GRECU Igor, iar la 22.09.2016, cetățeanul Usatii Elena a intrat în postul vamal, transportând bunuri - suplimente nutritive în sumă de 2641 ron, valoare TVA 225 ron, număr auto IS09WUC, inspector vamal Grecu Igor. La fila 38 este indicat pe lung modalitatea de calculare a drepturilor de import pentru fiecare dintre bunurile de mai sus (f. d. 37-38);

- răspunsul Serviciului Vamal prin care au fost remise copiile autentificate ale facturilor fiscale de restituire a TVA-ului, preluate de la autoritatea vamală a României (f. d. 40);
- copia documentului de restituire a TVA nr.10 din 22.09.2016 pe numele Usatfi Elena în sumă de 225,37 lei (ron) (f. d. 41);
- copia documentului de restituire a TVA nr.1535 din 03.12.2016 pe numele lui Șișcanu Alexandru, în sumă de 251,26 lei (ron), (f. d. 42);
- factura și bonul fiscal din 03.12.2016, pe numele Morari Nicolae în care este indicat Televizorul LED cumpărat în valoare de 2199,90 ron (f. d. 47-48);
- copia informației din sistemul informațional „PASAGER” deținut de către Poliția de Frontieră cu privire la traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport cu numerele de înmatriculare XXX pentru perioada 03.12.2016-04.12.2016, prin care se confirmă deplasarea peste frontiera de stat la 03.12.2016 a cet. Morari Nicolae cu automobilul menționat, (f. d. 49);
- extras din Registrul de stat al Populației pe numele Morari Nicolae, (f. d. 50);
- copia informației din sistemul informațional "PASAGER" deținut de către Poliția de Frontieră cu privire la traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport cu numerele de înmatriculare XXX pentru perioada 21.09.2016 - 22.09.2016, prin care se confirmă deplasarea peste frontiera de stat la 22.09.2016 a cet. Usatfi Elena cu automobilul menționat, (f. d. 52);
- extras din Registrul de Stat al Populației pe numele Usatfi Elena, (f. d. 53);
- copia informației din sistemul informațional „PASAGER” deținut de către Poliția de frontieră cu privire la traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport cu numerele de înmatriculare XXX pentru perioada 03.12.2016 - 04.12.2016, prin care se confirmă deplasarea peste frontiera de stat la 03.12.2016 a cet. Șișcanu Alexandru cu automobilul menționat (f. d. 55);
- extras din Registrul de Stat al Populației pe numele Șișcanu Alexandru privind identitatea acestuia și confirmarea faptului că cet. Șișcanu deține 2 mijloace de transport: 1 Volkswagen Transport, culoare alb, și Volkswagen Caravelle, culoare argintiu (f. d. 56-57);
- ordonanță și proces-verbal de ridicare din 13.03.2017 privind ridicarea: copia autentificată a procesului-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor de pe numărul de telefon XXX din 20.12.2016 și a anexelor nr.37 și nr.38 (f. d. 66-67);
- Copia autentificată a procesului-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor de pe numărul de telefon XXX din 20.12.2016 și a anexelor nr. 37 și nr. 38 (f. d. 68-74);
- stenograma-conținutul comunicărilor telefonice interceptate și înregistrate care au fost purtate de către o persoană necunoscută cu Veriga Serghei de la nr.XXX către XXX la data de 03.12.2016, ora 17:16. Este vorba de numere ce aparțin șefilor de tură a Postului vamal Sculeni și se menționează despre 2 mașini și facturi pe aceeași persoană (f. d. 74);
- proces-verbal de examinare și transcriere pe un suport aparte a comunicărilor din 10.03.2017 prin care s-a transcris convorbirile telefonice interceptate de la numărul de telefon 078999369 pe suportul informațional cu numărul de inventar al XXX (f. d. 76);
- extras din Registrul de Stat al Populației privind datele de identitate ale lui Hîncu Constantin (f. d. 82);

- Ordonanță și proces-verbal de ridicare din 23.03.2017 prin care s-a ridicat din cauza penală nr. XXX copia autenticată a interpelării și răspunsului de la Serviciul Vamal al RM prin care se confirmă că numerele de telefoane mobile XXX sunt înregistrate după Serviciul Vamal al RM Biroul Vamal Ungheni (f. d. 83-84);

- răspuns din partea Serviciului Vamal prin care informează că numerele de telefoane mobile XXXX în perioada 01.10.2016-20.12.2016 au fost înregistrate după Biroul Vamal Ungheni, după cum urmează: XXX - șefii de tură la postul vamal Sculeni și XXX - Vama Română (f. d. 86);

- lista colaboratorilor vamali, care fiind în calitate de responsabili de activitatea turei al postului vamal Sculeni, au utilizat telefonul de serviciu cu nr.XXX: Briciuc Eugeniu, inspector principal Post vamal Sculeni, Sclifos Igor, inspector principal Post vamal Sculeni, Veriga Serghei, inspector principal Post vamal Sculeni, Murguleț Veronica, inspector principal Post vamal Sculeni, Leahu Alexandru, inspector principal Post vamal Sculeni, Costiuc Vitalie, inspector principal Post vamal Sculeni, Mușet Victor, inspector principal Post vamal Sculeni, Dodu Vcaccslav, inspector principal Post vamal Sculeni, (f. d. 87);

- ordonanță privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor de probă din 23.03.2017, (f. d. 88).

Instanța de apel a considerat că, aceste probe nu demonstrează vina lui Grecu Igor în comiterea infracțiunii imputate lui, prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece nici una din ele nu indică că, Grecu Igor și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și a cauzat o daună considerabilă intereselor publice.

Instanța de apel a menționat că, nu demonstrează vina lui Grecu Igor în comiterea infracțiunii imputate lui, prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016) nici probele prezentate de procuror, cum ar fi:

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 28.09.2017 și anume a declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anii 2014-2015 a inspectorului din cadrul Biroului Vamal Ungheni, Grecu Igor (f. d. 105);

- ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 28.09.2017 prin care au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă la prezenta cauza penală, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anii 2014, 2015 a inspectorului din cadrul Biroului Vamal Ungheni, Grecu Igor (f. d. 106);

- ordonanța și procesul-verbal din 19.09.2017 privind ridicarea dosarului tehnic la numărul cadastral XXX, imobilul pe XXX (f. d. 118-119);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 20.09.2017 și anume a dosarului tehnic la numărul cadastral XXX, imobilul pe XXX (f. d. 144);

- ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 20.09.2017 prin care au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă la prezenta cauza penală, dosarul tehnic la numărul cadastral XXX, imobilul pe str. XXX (f.d. 145);

- ordonanța și procesul-verbal din 21.11.2017 privind ridicarea de la Voscalevschi Ion a recipisei eliberate pe numele lui Grecu Igor din 20.10.2015, (f. d. 150-151);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 24.11.2017 privind examinarea recipisei eliberate pe numele lui Grecu Igor din 20.10.2015, (f. d. 153);

- ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 24.11.2017 prin care au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă la prezenta cauza penală, recipisa eliberată pe numele lui Grecu Igor din 20.10.2015, (f. d. 154).

Instanța de apel a stabilit că, probele enunțate mai sus, nu demonstrează vina lui Grecu Igor în comiterea infracțiunii imputate lui, prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016) nu s-a confirmat, din motiv că, fapta lui Grecu Igor nu constituie elementele infracțiunii, or nici una din ele nu indică la aceea că, Grecu Igor, intenționat nu a declarat în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” — terenul amplasat în XXX, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” - apartamentul amplasat în XXX, unde soția sa Grecu Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003.

De asemenea, aceste probe nu confirmă faptul că Grecu Igor, intenționat nu a declarat în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” — terenul amplasat în XXX, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” — apartamentul amplasat în or. Ungheni, str. Națională 43 ap. 36, unde soția sa Grecu Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003; la capitolul VI „Datorii”, subcapitolul „Debite, (inclusiv taxe neachitate), ipoteci, garanții emise în beneficiul unor terți, împrumuturi și credite” — împrumutul în sumă de 3 500 euro, primit de la cet. Voscalevschi Ion, conform recipisei la 20.10.2015.

Totuși, instanța de apel a conchis că, vina inculpatului Grecu Igor pe capătul de acuzare, prevăzut de art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile martorului Grecu Vasile, cum ar fi:

- contractul de vânzare-cumpărare din 12.07.2016 din care rezultă că, Grecu Igor a procurat de la Vîzîi Alexandru, automobilul de model Skoda Octavia, la prețul de 10 000lei (f. d. 29);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 06.09.2017 și anume a declarației cu privire la avere și interese personale pentru anul 2016 a inspectorului superior din cadrul Biroului Vamal Ungheni, Grecu Igor, (f. d. 78);

- ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 06.09.2017 (f. d. 79);

- ordonanța și procesul-verbal din 19.09.2017 privind ridicarea de la Grecu Vasile a recipiselor eliberate de către Grecu Igor și Grecu Vasile (f. d. 84-85);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 19.09.2017 și anume a recipiselor eliberate de către Grecu Igor și Grecu Vasile (f. d. 88);

- ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a mijloacelor materiale de probă din 19.09.2017 prin care au fost recunoscute drept mijloace materiale de probă la prezenta cauză penală, recipisele eliberate de către Grecu Igor și Grecu Vasile, (f. d. 89).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, probele analizate, coroborează cu declarațiile martorului Grecu Vasile și care în ansamblu dovedesc pe deplin vina inculpatului Grecu Igor, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, or, după cum s-a constatat, dânsul prin depunerea declarației de avere și

interese personale pentru anul 2016, intenționat nu a inclus suma de 3 200 euro eliberați de Grecu Vasile, conform recipisei din 10.01.2016 și a inclus date false cu privire la valoarea autoturismului de model Skoda Octavia, anul fabricării 2005, cu n/î „XXX” în sumă de 3 000 euro, însă conform contractului de vânzare-cumpărare nr. XXX din 12.02.2016, prețul automobilului este indicat ca fiind 10 000 lei. Or, în conformitate cu Legea nr. 133 din 17 iunie 2016, în special art. 3 și art. 4, inculpatul Grecu Igor, fiind subiect al declarării veniturilor și a proprietății și anume, persoană cu funcția publică, nu a declarat datoriile sub formă de împrumuturi, precum și a inclus date false cu privire la valoarea autoturismului de model Skoda Octavia.

Prin aceste acțiuni, asumându-și răspunderea potrivit legii pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor declarate, Grecu Igor a declarat intenționat, date incomplete și false în declarația de avere personală, deoarece acesta știa cu certitudine despre valoarea autoturismului și despre împrumutul pe care personal l-a primit conform recipisei nominalizate.

Conform art. 5 a Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, serviciul public se bazează pe principiile egalității și nondiscriminării legalității, profesionalismului, transparenței, imparțialității, independenței, responsabilității, stabilității și loialității. Corespunzător, orice persoană care deține funcție publică este obligată să-și desfășoare activitatea publică și privată cu respectarea principiilor respective, iar aceste principii au fost ignorate de către Grecu Igor, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal cu indicii de calificare: includerea intenționată a unor date false, neinclusiunea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale.

Astfel, instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii încriminate, prevăzute la art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, exprimată prin faptul că, fiind subiect al declarării, intenționat, adică își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut aceste urmări, admitând, în mod conștient, survenirea acestora, însă nu a indicat date cu privire la împrumutul în mărime de 3 200 euro; precum și a inclus date false cu privire la prețul automobilului marca Skoda Octavia.

Totodată, instanța de apel a conchis că, deși vinovăția inculpatului Grecu Igor pe art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal a fost demonstrată, reiterează că, potrivit art. 332 Cod de procedură penală, în cazul când pe parcursul judecării cauzei, s-a constatat un temei prevăzut în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1), lit. (a) Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală clacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, instanța de apel a conchis că, infracțiunea prevăzută la art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Codul penal este o infracțiune ușoară, comisă de către Grecu Igor la 27 februarie 2017, iar de la comiterea acțiunilor infracționale, termenul de 2 ani a expirat.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță, corect a încetat, procesul penal în privința lui Grecu Igor pe art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la învinuirea în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de pînă la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea

nr. 134 din 17.06.2016), potrivit căreia, Grecu Igor, activând în funcția de inspector al Postului vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. 1076-p din 21.07.2014 al Directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. f) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind, declararea, și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la 26.02.2015 în adresa Comisiei Naționale de Integritate a R. Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nominalizate, în care intenționat nu a declarat la capitolul 11 „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” - terenul amplasat în or. Ungheni, str. Doina Aldea-Teodorovici 37, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” - apartamentul amplasat în XXX, unde soția sa Grecu Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a-l achita pe acest capăt din învinuire or, în cadrul ședinței de judecată nu au fost administrate probe pertinente, concludente și utile care să demonstreze faptul că, Grecu Igor cunoștea despre faptul că soția sa, Grecu Irina, deține în proprietate o cotă-parte din apartamentul XXX și terenul amplasat pe XXX și intenționat nu a declarat respectivele imobile. Or, s-a stabilit că respectivul apartament a fost dobândit de către părinții acesteia, Voscalevschi Ion și Voscalevschi Eleonora, în anul 1997, iar Grecu (Voscalevschi) Irina a fost indicată ca coproprietar al imobilului urmare a faptului că la momentul privatizării acestuia (an. 2003), fiind minoră, locuia împreună cu părinții în acel imobil, participând la privatizarea acestuia. Acest fapt a fost susținut în ședința de judecată de inculpat, dar și confirmat de martorii Voscalevschi Ion și Grecu Irina care au confirmat că, nu au cunoscut că Grecu Irina figurează în calitate de coproprietar al apartamentului privatizat și mai mult ca atât, Grecu Igor nu avea cum să cunoască despre acest fapt.

Tot martorii indicați au declarat că, terenul nominalizat, deși a fost înregistrat pe numele Grecu Irina, cel care îl administra, se ocupa de construcție și care se considera proprietar, era Voscalevschi Ion. Or, declarațiile martorilor respectivi coroborează și cu declarațiile martorului Cebotari-Bantiuc Vera din care rezultă că, Voscalevschi Ion, prezent la efectuarea măsurărilor cadastrale, era cel care răspundea la întrebările adresate și tot el a și semnat actele necesare, Grecu Igor fiind prezent din motiv că, a condus-o pe ultima la teren cu automobilul.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, de către acuzare nu au fost administrate probe care să demonstreze faptul că inculpatul cunoștea despre proprietățile soției și intenționat nu le-a declarat, or, prin simplul fapt că, Grecu Igor a condus cu autoturismul lucrătorul de la Oficiul cadastral pentru a efectua anumite măsurări cadastrale pe teren, nu denotă și faptul că acesta cunoștea despre faptul că proprietar al acestui teren figurează soția sa, Grecu Irina. Astfel, în acțiunile lui Grecu Igor, prin nedeclararea apartamentului nr. X, amplasat în XXX și a terenului amplasat pe str. XXX, nu se întrunește latura subiectivă a infracțiunii incriminată la art. 352<sup>1</sup> Cod penal, care, obligatoriu, se manifestă prin intenție directă, prin care făptuitorul

înțelege că declară necorespunzător adevărul în fața unui organ competent și dorește săvârșirea acestor acțiuni, de aceea apelul procurorului este nefondat și se va respinge în acest sens.

În consecință, prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpatul, nu a fost răsturnată de către acuzare prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, se conchide că, declarațiile inculpatului care indică asupra faptului că nu a cunoscut că soția sa deține în proprietate o cotă parte din apartamentul părinților săi, precum și terenul amplasat pe str. XXX, nu au fost combătute de către partea acuzării.

Astfel, în speță, nedeclararea intenționată a apartamentului și terenului deținut în proprietate de către soție nu-i este imputabilă inculpatului Grecu Igor or, este irațional a-i încrimina inculpatului declararea unui bun, fără ca ultimul să cunoască despre existența acestuia.

Referitor la al doilea capăt de învinuire pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016), potrivit căruia Grecu Igor, se învinuiește de organul de urmărire penală în aceea că, activând în funcția de inspector superior al Postului Vamal Ungheni, Biroul Vamal Ungheni, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr. 52-p din 20.01.2016 al Directorului general a Biroului Vamal Centru, fiind astfel persoană cu funcție publică și respectiv, conform prevederilor art. (3) alin. 1) lit. j) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere, fiind subiect al declarării veniturilor și proprietăților deținute, a depus la 01.02.2016 în adresa Comisiei Naționale de Integritate a R. Moldova, declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, care, în conformitate cu prevederile art. 5 al Legii nr. 1264 din 19.07.2002, este obligatorie spre depunere, constituind un act public, personal și irevocabil, care se face în scris și pe propria răspundere, fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nominalizate, în care intenționat nu a declarat la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul I „Terenuri” - terenul amplasat în or. Ungheni, str. Doina Aldea-Teodorovici 37, deținut în proprietate de soția sa Grecu Irina din 16.10.2008; la capitolul II „Bunuri imobile”, subcapitolul II „Clădiri” - apartamentul amplasat în XXX, unde soția sa GRECU Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003; la capitolul VI „Datorii”, subcapitolul „Debite, (inclusiv taxe neachitate), ipoteci, garanții emise în beneficiul unor terți, împrumuturi și credite” - împrumutul în sumă de 3 500 euro, primit de la cet. Voscalcvschi Ion, conform recipisei la 20.10.2015

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Grecu Igor au fost încadrate în baza art. 352<sup>1</sup> (în redacția de până la survenirea modificărilor și completărilor intervenite în articolul respectiv prin Legea nr. 134 din 17.06.2016).

Analizând probele administrate la dosar, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, atât în instanța de fond cât și în cea de apel s-a constatat că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Grecu Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352<sup>1</sup> Cod penal, or, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate

Pentru ca fapta să fie calificată în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, nu este necesar ca scopul în cauză să fie efectiv realizat. De cele mai dese ori, motivul infracțiunii

specificate la art. 352<sup>1</sup> Cod penal, constă în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reținut că, învinuirea încriminată inculpatului Grecu Igor este una neclară și neconcretizată, or, deși organul de urmărire penală a pretins că, Grecu Igor, a comis falsul în declarații, acesta nu a specificat în actul de învinuire în ce constă obiectul juridic special al infracțiunii, or mențiunea despre faptul că „fiind producător de consecințe juridice de ordin contravențional sau penal, stipulate în art. 14 alin. (2) și (3) al Legii nr. 1264 din 19.07.2002”, nu poate fi reținută drept componentă a laturii obiective a art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016).

În acest sens, este relevant că, norma de drept în baza căreia au fost încadrate acțiunile incriminate lui Grecu Igor - art. 352<sup>1</sup> Cod penal, prevede răspundere penală pentru „declarația necorespunzătoare a adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe”

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, la 01.02.2016, Grecu Igor a depus declarație cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015, unde nu a declarat împrumutul în sumă de 3 500 euro, primit de la cet. Voscalevschi Ion, conform recipisei din 20.10.2015.

Astfel, deși organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii faptul că, prin acțiunile sale Grecu Igor a denaturat adevărul, totuși instanța constată cu certitudine că învinuirea adusă inculpatului poartă un caracter vag și abstract, având în vedere că lipsește acțiunea care atentează la valoarea socială ocrotită de art. 352<sup>1</sup> Cod penal (în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134 din 17.06.2016, intrată în vigoare la 01.08.2016), care constă în periclitarea relațiilor sociale cu privire la încrederea publică în declarații, servind producerii unor consecințe juridice.

În acesta ordine de idei, instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 352<sup>1</sup> Cod penal, în redacția de până la modificările prin Legea nr. 134, are ca semne secundare: un scop bine determinat și anume cu scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană.

Or, acuzatorul de stat, înaintând învinuirea inculpatului Grecu Igor, în baza art. 352<sup>1</sup> Cod penal, care la momentul comiterii faptei avea un singur aliniat, în redacția de până la modificările LP134 din 17.06.16, M0245-246/30.07.16 art. 515 în vigoare 01.08.2016, nu a specificat prin ce anume sau prin care anumite acțiuni, declarantul, prin depunerea declarației necorespunzătoare adevărului, urma sau a obținut careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, cu atât mai mult că în acest sens, acuzatorul de stat nici nu a adus careva probe concludente și pertinente.

În acesta ordine de idei, instanța conchide că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, precum și probe concludente și pertinente ce ar confirmă că inculpatul Grecu Igor, la depunerea declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2014 și 2015, a avut un scop bine determinat prin nedeclararea terenului deținut în proprietate de soția sa, precum și împrumutul în sumă de 3500 euro în baza recipisei, iar ca rezultat sau produs careva consecințe juridice pentru sine sau pentru o terță persoană, astfel, că în afara oricărui dubiu, se constată evident și elocvent lipsa laturii obiective în acțiunile inculpatului în procesul completării formularelor declarației cu privire la venituri și proprietate pentru anul

2014 și 2015, motiv din care, prima instanță corect a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi achitat pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a concluzionat că Grecu Igor trebuie să fie achitat pe art. 352<sup>1</sup> Cod penal Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii încriminate.

*Cu referire la învinuirea lui Grecu Igor, în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că, după cum rezultă din învinuire, acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege inspectorului superior din cadrul Biroului vamal Centru, Grecu Igor s-a manifestat prin autorizarea trecerii peste frontiera vamală a bunurilor, fără perceperea drepturilor de import.*

Potrivit art. 1 pct. 26) Cod vamal, drepturi de import reprezintă taxa vamală, taxa pentru procedurile vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri, încasate de organul vamal în conformitate cu legislația.

Art. 5 alin. (1) din Legea privind modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice nr. 1569 din 20.12.2002, persoanele fizice au dreptul de a introduce pe teritoriul țării, fără achitarea drepturilor de import a) obiecte de uz personal; b) alte bunuri decât cele indicate la lit. a) a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 de euro și care nu sunt destinate activității comerciale sau de producție.

Prin urmare, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe precum că, este neîntemeiată învinuirea adusă lui Grecu Igor privind depășirea atribuțiilor de serviciu manifestată prin autorizarea trecerii peste frontiera vamală, fără perceperea drepturilor de import de la Morari Nicolae, care deplasa cu el un televizor în valoare de 2 199,90 RON, de la Usafii Elena, care însoțea bunuri în valoare de 2 641 RON și de la de la Șiscanu Alexandru, care se deplasa cu mijlocul de transport cu numere de înmatriculare BT 1811 AM, avînd cu el diverse bunuri în valoare de 1507 RON or, nu a fost demonstrat faptul depășirii atribuțiilor, adică încălcarea cadrului legal la exercitarea obligațiilor de serviciu de către inculpat, manifestat prin depășirea, în mod vădit, a limitelor drepturilor și atribuțiilor oferite de lege.

Astfel, instanța de apel a considerat relevante declarațiile martorilor Morari Nicolae și Costiuc Vitalie, care coroborează și cu declarațiile inculpatului, care au comunicat instanței că, la momentul trecerii frontierei vamale, televizorul a fost declarat ca fiind obiect de uz personal și, astfel, nu necesită achitarea drepturilor de import. Or, relevante sunt și prevederile art. 2 lit. g) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002, potrivit căruia obiecte de uz personal este orice obiect destinat uzului sau consumului personal, sau necesităților casnice, inclusiv haine și încălțăminte personală, lenjerie de pat, echipament destinat uzului personal sau satisfacerii necesităților gospodărești, obiecte de parfumerie, de cosmetică, de igienă, medicamente, produse alimentare de necesitate personală, bunuri destinate cerințelor familiale uzuale, animale de casă, precum și instrumente portabile de care persoana are nevoie în exercitarea ocupației sau profesiei, toate aceste bunuri neputînd fi destinate activității comerciale sau de producție.

Totodată, Regulamentul cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1185 din 30.09.2003, în art. (4) prevede că, bunurile

calificate drept obiecte de uz personal, conform art. 2 lit. g) din Lege, sunt cele procurate (obținute) pentru folosirea (consumul) persoanei care le deplasează peste frontiera vamală sau pentru membrii familiei acesteia, prevăzute la alineatul (3) al art. 11 din Lege. În acest sens, se reține faptul că, în factura nr. XXX din 03.12.2016 (f.d.47), la rubrica client, sunt indicați Morari Nicolae și Morari Tatiana. Ultimii, potrivit declarațiilor martorilor sus-numiți, au fost prezenți la efectuarea controlului vamal și au invocat că televizorul urmează a fi utilizat în scopuri casnice.

În aceste circumstanțe, prin prisma normelor de drept enunțate, potrivit practicii judiciare stabilite, instanța de apel a reținut că, inspectorul superior, Grecu Igor, a acționat în limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute de lege, corect a autorizat trecerea peste frontiera vamală a bunului or, după cum s-a stabilit, televizorul a fost adus în scop de utilizare la domiciliu, constituind un bun destinat cerințelor familiale uzuale, astfel, la introducerea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova, nu urmează a fi percepute drepturile de import.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că, la 22.09.2016, Usatfi Elena a traversat frontiera vamală prin punctul de trecere Sculeni Auto, având asupra sa produse naturiste.

Din declarațiile martorului Poia Mircea rezultă că, la 22.09.2016, fiind conducătorul mijlocului de transport al cărui pasager era Usatfi Elena, s-au prezentat la punctul de trecere a frontierei de stat Sculeni, unde inculpatul Grecu Igor, întru exercitarea atribuțiilor de serviciu, a efectuat controlul vamal și fiind întrebați verbal de către Grecu Igor dacă au ceva de declarat, ambii au spus că nu au.

În acest sens, declarații analogice a depus și martorul Usatfi Elena, dar și inculpatul Grecu Igor. Prin urmare, în ședința de judecată nu s-a confirmat faptul că, inculpatul, în mod vădit, a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor de serviciu prin neperceperea drepturilor de import de la Usatfi Elena or, cu certitudine s-a constatat că, inculpatului nu i-au fost declarate careva bunuri care necesitau perceperea drepturilor de import, iar datorită dimensiunilor sale mici și a faptului că au fost puse în geanta de mână pentru dame, vizual, prezența acestora practic era imposibil de stabilit.

Astfel, întru exercitarea atribuțiilor de serviciu, Grecu Igor, a purces la efectuarea controlului vamal a automobilului în care se afla Usatfi Elena, verificând portbagajul și portierele, întrebând, ulterior, despre prezența mărfurilor care necesită a fi declarate, primind un răspuns negativ în acest sens or, potrivit prevederilor Codului vamal, al Legii nr.1569 din 20.12.2002 privind modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, bunurile trecute de persoane fizice peste frontiera vamală sunt supuse declarării obligatorii.

Totodată, conform art. 174 alin. (1) Cod vamal, declararea se face în scris, verbal sau prin acțiune prin mijloace electronice sau prin alte modalități prevăzute de legislație. Persoanele fizice au dreptul de a declara verbal organului vamal următoarele bunuri: a) obiectele de uz personal introduse în țară, precum și mărfurile indicate în anexa Legii nr.1569 din 20.12.2002; b) bunurile introduse în țară, altele decât cele menționate la lit. a), a căror valoare în vamă nu depășește suma de 300 de euro.

Reieșind din declarațiile martorilor Poia Mircea și Usatfi Elena, ultima, la solicitarea colaboratorului vamal privind declararea mărfurilor care le însoțea, a comunicat acestuia că nu are mărfuri de declarat.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca relevante și declarațiile martorului Costiuc Vitalie, inspector din cadrul Serviciului vamal, responsabil de schimb de ture, care a menționat că „În cazul în care persoană spune că nu are nimic de declarat, colaboratorul cere să prezinte mijlocul de transport pentru control. Atunci vameșul verifică veridicitatea cuvintelor precum că nu are nimic de declarat. În cazul în care nu depistează nimic, eliberează mijlocul de transport din sistemul Unipas ”.

Astfel, după cum rezultă din explicațiile inculpatului, care sunt în coroborare cu declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată, Usatfi Elena nu a declarat inspectorului superior din cadrul Biroului vamal Centru, Grecu Igor, mărfurile pe care le-a introdus în țară, din motiv că nu avea asupra sa toate produsele indicate în factură. Prin urmare, în situația în care inculpatul, efectuând controlul vamal, nefiind informat de către Usatfi Elena despre introducerea bunurilor în țară, nu a depistat prezența mărfurilor care ar necesita achitarea drepturilor de import, corect, în limitele atribuțiilor de serviciu, a acordat liberul de vamă și a permis traversarea frontierei fără perceperea căror-va taxe.

Referitor la faptul că, la 03.12.2016, Grecu Igor, a autorizat trecerea peste frontiera vamală a bunurilor, fără perceperea drepturilor de import de la Șișcanu Alexandru, care se deplasa cu mijlocul de transport cu numere de înmatriculare BT 1811 AM, avînd cu el diverse bunuri în valoare de 1 507 RON,

Instanța de apel a remarcat că, în cadrul cercetării judecătorești, atât a instanței de fond cât și a celei de apel, s-au constatat următoarele circumstanțe de fapt: la data de 03.12.2016, ora 17:16, direcția intrare, la punctul de trecere a frontierei Sculeni-Auto, Șișcanu Alexandru a traversat frontiera de stat la volanul mijlocului de transport model VOLKWAGEN TOURAN, numere de înmatriculare XXX, fapt confirmat prin extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de frontieră (f. d. 55), dar și susținut în ședința de judecată de inculpat, care a comunicat că, verificând unitatea de transport, în programul UNIPAS a depistat că în calitate de conducător al mijlocului de transport XXX, nu figura acest nume - Șișcanu, ci Hîncu.

Totodată, potrivit informației Directorului General al Serviciului Vamal, se atestă faptul că, la 03.12.2016, prin punctul de trecere a frontierei Sculeni-Auto, au fost trecute bunuri, uși de lemn, procurate de Șișcanu Alexandru (titularul facturii), însă transportate cu mijlocul de transport cu numere de înmatriculare XXX, la volanul căruia se afla Hîncu Constantin (f. d. 37, 176).

Din procesul-verbal de examinare a documentelor din 26.12.2016, unde s-au examinat copiile autentificate ale Registrelor de evidență a documentelor de restituire a TVA, aflat în evidența Biroului vamal de Frontieră Sculeni (România), potrivit anexei, la nr. 15737 este indicat Șișcanu Alexandru, valoare factură 1507, valoare TVA 251, număr auto XXX, bunurile transportate-uși de lemn, iar la nr. X, tot este indicat Șișcanu Alexandru, valoare factură 1244, valoare TVA 207 cu număr auto XXX, bunuri transportate-radiator șemineu. În dreptul acestor două numere este făcută acolada care arată că facturile au fost cumulate, adică este vorba de două facturi, transportate de automobile diferite, (f. d. 30-34), iar potrivit informațiilor preluate din SI „Frontiera”, prezentate de Serviciul Vamal, mijlocul de transport cu

numere de înmatriculare XXX a fost accesat și i-a fost permisă intrarea în Republica Moldova de către inspectorul principal Post vamal Sculeni, Pendus Vladimir

Instanța de apel a remarcat că, mijlocul de transport cu numere de înmatriculare XXX fost accesat și i-a fost permisă intrarea în Republica Moldova de către inspectorul superior Post vamal Sculeni, Grecu Igor (f. d. 171).

În concluzie, atât în cadrul instanței de fond cât și a celei de apel s-a constatat că, învinuirea adusă inculpatului, nu și-a găsit confirmare, or, prin totalitatea probelor administrate în ședința de judecată s-a stabilit că, la 03.12.2016, Șișcanu Alexandru s-a prezentat la postul de trecere a frontierei de stat la volanul automobilului XXX, care a fost accesat și căruia i-a fost permisă intrarea în țară de către un alt inspector vamal, nu de către inculpatul Grecu Igor, iar conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii, or, potrivit rechizitoriului, Grecu Igor se învinuiește în aceea că, verificând automobilul XXX nu a perceput drepturile de import de la Șișcanu Alexandru, fapt care nu a avut loc în realitate.

Urmare celor menționate, s-a constatat cu certitudine că, fapta de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor de serviciu a inspectorului superior, Grecu Igor, prin neperceperea drepturilor de import de la Morari Nicolae, Usafii Elena și Șișcanu Alexandru, nu a avut loc. Prin urmare, instanța de apel a conchis că, învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, iar declarațiile inculpatului nu au putut fi combătute prin careva probe certe și incontestabile de către partea acuzării.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondată poziția apelantului privind încetarea procesului penal în privința lui Grecu Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal pe motiv că, fapta constituie contravenție prevăzută la art. 313 Cod contravențional

Astfel, apelantul a menționat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.17, MO352-355/29.09.17 art. 92; în vigoare 27.06.17, a fost declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alin. (1) art. 328 Cod penal, or instanța de apel a menționat că, depășirea atribuțiilor de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială) astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” or, în ședința de judecată s-a constatat că, în acțiunile inculpatului lipsește însuși fapta infracțiunii încredințate, și nu doar un semn obligatoriu al laturii obiective - consecințele prejudiciabile, fapt care, în cazul întrunirii celorlalte elemente constitutive, ar duce la încetarea procesului penal cu constatarea existenței contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional.

**5.** Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, care au fost examinate unilateral. De asemenea, procurorul menționează în recursul său un șir de probe din materialele cauzei care dovedesc vinovăția lui Grecu Igor.

**6.** Verificând argumentele invocate de recurent, în raport cu actele cauzei și ținând cont de opinia avocatului Roibu Vasile în numele inculpatului Grecu Igor

expusă în referință, prin care solicită respingerea acestuia, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit indică că din textul recursului reiese că temei prevăzut de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Colegiul penal lărgit subliniază că, acuzatorul de stat critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit deciziei recurate instanța de apel a menținut sentința prin care inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând hotărârea instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța a indicat temei de achitare precum că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Așadar, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, instanța de apel a indicat un șir de concluzii cum ar fi „(...) *a conchis lipsa la materialele cauzei probe pe care s-a bazat învinuirea (...) acuzarea nu a prezentat probe convingătoare care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului*” ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie enunțată în partea dispozitivă și descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond.

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel își întemeiază poziția pe faptul că probele prezentate în respectiva decizie nu demonstrează prezența elementelor infracțiunilor imputate, semnalând că „(...) *în acțiunile lui Greco Igor prin nedeclararea apartamentului nr 36, amplasat în or. Ungheni, str. Națională 43 ap. 36, unde soția sa Greco Irina deține o cotă parte începând cu 20.02.2003, nu s-a constatat existența laturii subiective a infracțiunii incriminate, care se manifestă prin intenție directă (...)*” ce prevede temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile instanței în partea descriptivă finale.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, în urma sintezei

concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Greco Igor, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” și „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „*motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii*”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal lărgit potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, subliniază că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține faptul că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, în temeiul prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, au încetat procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pe art. 352<sup>1</sup> alin. (2) Cod penal, însă instanțele ierarhic inferioare urmau să libereze de răspundere penală inculpatul pe acest capăt de învinuire, or, în prevederile art. 391 Cod de procedură penală, nu se regăsește un astfel temei de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Astfel, Colegiul penal lărgit stabilește că, instanțele naționale urmau în corespundere cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, să libereze de răspundere penală inculpatul învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 352<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, și să înceteze procesul penal în temeiul art. 332 alin. (1) în coraport cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal lărgit reamintește că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (vezi cauza *Fomin vs Moldova* din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Procurorul, atât în cererea de apel, cât și în cererea de recurs indică un șir de argumente care pune la îndoială faptul că ultimului i s-a dat un răspuns clar și motivat, reținând motivarea superficială a instanțelor cu referire la aprecierea unilaterală a probelor administrate în respectiva cauză penală, fără a indica în partea descriptivă care probe au fost admise și care respinse. Or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Astfel, în opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel selectiv a apreciat o parte din probe, respingând celelalte probe, fără o motivație legală și fără să le evalueze pe fiecare în parte și toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Astfel, Colegiul constată că și-a găsit confirmarea temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, în cadrul căreia urmează a fi apreciate probele fiecare în parte și toate în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții legale și corecte.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

#### **d e c i d e :**

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2019, în privința lui **Greco Igor XXX** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **08 mai 2020**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu